

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Oratio II. Oratio ad B. V. Mariam, vt subueniat in hora mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

tatis fons Iesus Christus. Tu es ornamentum cæli cælorum. Tu gaudium & iubilatio omnium Sanctorum. Tu es reclinatorium aureum Sancti Sanctorum. Tu tripudium & expectatio patrum antiquorum. Per te matrem benedictam virginem singulariter præelectam, datur omnibus, & promittitur cunctis divinam misericordiam exorantibus, indulgentia peccatorum, & fors inter filios Dei, & beatitudo sine fine mansura in regno utique cælorum.

3. O clarissima stella renitens in cælo, cæli regina. O Domina mundi, nulla potest comparari tuæ virgineæ pulchritudini, qualiscunque virgo ornata virtute cælesti. Quia tu es, post vnicum filium tuum Iesum Christum, prima inter omnes sanctos & sanctas nobilissimaque creatura: quam Deus pater præsciuit ante secula, & creavit in plenitudine temporis, ut esses vnigeniti filij eius mater intacta. Quem quidem peperisti cum ineffabili gaudio, & stupendo æternoque miraculo, in salutem omnium credentium. Te igitur, ô beatissima, omniumque virginum regina pulcherrima, totius iam orbis mediatrix effecta: Te, ô perpetua virgo Maria, cum iucundissimo cordis iubilo, affectuque purissimo, laudet & glorificet summeque veneretur, & intimè diligat omne genus humanum. Et omnis creatura cæli & terræ, quam condidit Deus in laudem & gloriam sui altissimi nominis, tibi personet gratiarum dulcifonas melodias. Amen.

ORATIO II.

Oratio ad B. V. Mariam, ut subueniat in hora mortis.

1. O Amantissima Dei genitrix virgo semper MARIA, quæ superabundas dulcedine mirabili, quam capere & enarrare non valet mens humana. Ecce adsum ego seruus tuus, cum intima affectione cordis mei, humiliter me inclinans ante gloriosissimam sedem tuam, super omnes choros Angelorum in cælesti regno exaltatam. Quam idcirco meruisti dignissima mater Dei, quoniam inuenta es humillima inter omnes filias Hierusalem, & placuisti oculis eius virgo decora valde, nec fuit tui similis in omni terra. En iterum flecto me ante scabellum vestigiorum tuorum, deuotis labijs & mundo corde, officiosissimè & salutare & collaudare desiderans. Sed scio electa mater, quia dignus non sum leuare impuros oculos meos, quos sæpius inquinasti, concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, in serenissimam faciem tuam diuino lumine radiantem, omnique cælesti militiæ admirandam: quæ labijs candidissimis, & rubentibus rosis, aureisque flosculis, ex omni parte decentissimè adornata es. Ideoque confundor ab impuritate mea, triste pen-

tans indignitatem meam. Sed rursus, propter multitudinem misericordiae tuae; spem gero bonam & firmam impetrandi citius gratiam & plenam reconciliationem, te mihi benignè apparente, & pro me interpellante. Quid aliud possum de misericordissima matre, & de dulcissima virgine, nisi misericorditer & dulciter sentire, in meum & omnium peccatorum solatium? Propter hanc clementiam & mansuetudinem, sub tuam protectionem confugio: ubi infirmi accipiunt virtutem, & captiui liberationem. Esto ergo misericors mihi, & bona mater cordi meo: ut felici experientia, nunc sentiam te omnium esse consolatricem, omniumque tibi seruentium & in te sperantium fidissimum subleuamen.

2. Iterum precor te gloriosissima mater Dei MARTA, quatenus ab hac praesenti hora, usque ad extremam horam, propitio ac sereno vultu, cordeque dulcissimo, super me respicere non fatigeris: sed in tua custodia me accipias; atque sanctissima brachia tua super me, quocumque ambulauero, maternaliter expandas. Cum autem venerit dies meus nouissimus, quem ignoro, & hora mortis metuenda valde, quam non possum praeterire: ô clementissima Domina mea, singularis fiducia in omni angustia, sed in hora mortis maximè, tunc memento mei, & assiste fini vitae meae, consolando trepidantem animam meam. Protege eam ab illis tetris & immundis spiritibus, ne audeant me appropinquare: quam tua gratiosa praesentia dignetur, cum multitudine Angelorum & Sanctorum, visitare. Satage quoque placare mundissimis precibus tuis, priusquam decedam ex hac luce, diuinam faciem filij tui, quem toties & tam grauius offendi peccatis meis. Post hæc, suscipe enauigantem ab hoc exilio inopem animam: & Introduce eam per portas caeli, ad amena paradisi. Statue me iuxta te, & loquere ad filium tuum pro me, Regem omnium seculorum, verbum bonum & suauis, quæ ab ore Gabrielis benedictum illud Ave accepisti. Per cuius virtutem, me conseruare digneris viventem atque morientem: & dona mihi hanc obsequio cum deuotione cordis sapius replicare, in laudem & gloriam melliflui & benedicti nominis tui. Accipe itaque deprecationem serui tui, quam modò coram te fundo: & respice in me, misericordissima mater IESU virgo MARIA, super omnes dilecta, & recordare mei semper. Quod si aliquando obliuiscor tui, hoc utique est in magna displicentia mihi. Sed tamen tu noli mei obliuisci, quæ misericordiam omnibus peperisti. Vale iam virgo MARIA: Ecce te saluto flexis genibus, tibi inclino deuotis artibus, tibi gratias ago coniunctis manibus. Et ut orationem meam libenter audias & confirmes, adhuc vna reuerenda salutatione

fatione faciem tuam honorabo: Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus Christus. Amen.

ORATIO III.

Oratio ad B. Virginem Mariam, pro speciali consolatione.

SVscipe, misericordissima mater Dei Maria, seruum tuum ad te de quacumque tribulatione fugientem. Suscipe me Virgo pijsissima, sicut vnicum non habentem consolatorem. Vide Domina mea afflictionem meam, & sinum clementiae tuae aperi mihi. Ecce pulso, clamo, peto, & adoro. Non recedo, nec te dimitto; sed tibi adhærebo, donec miserearis mei. Scio incomparabilem dulcedinem tuam: novi affectum maternalem cordis tui, ex abundantia diuini amoris sic liquefactum, vt desperare de tua consolatione nimis sit forefactum. Ideoque frequentissimè & desideratissimè me confero ad te: vt siue bene siue etiam malè mecum fuerit, semper tuis gratiosis auxilijs merear amicitri, & suauissimis consolationibus oris tui resoueri. Te enim loquente consolatoria, quæ iam poterit cordi inesse tristitia? Aut quomodo illi nocebit inimicus, cui ad te patet semper liber recursus? Inclina itaque nunc benignissima mater humiles aures tuas precibus meis. Inclina illustris virgo hydriam tuam, & da mihi pauillum bibere: hoc est, de copiosa gratia tua, quæ in te latet & exuberat, paruulam mihi consolationem effunde. Est enim pro presenti valde necessaria, & omni tempore acceptabilis, nec vnquam pro paucitate fastidibilis. Tantæ siquidem efficacis est & nobilitatis, etiam guttula stillans ex ore tuo super labia mea: vt eius comparatione vile sit & nihilum omne delectabile in hac vita. Propterea dilectissima M A R I A, diues & larga in donis, in verbis quoque gratiæ mirabiliter suavis: in cuius virginali utero summa habitauit sapientia, vt quàm Spiritus sanctus ab initio consecrauit, Angelus custodiuit, Archangelus docuit, virtus Altissimi ebumbravit, refice me salutaribus monitis tuis. Dic verbum tantum, & consolabitur anima mea. Non peto rem difficilem, nec aliquid impossibile, sed hoc tantum precor, Domina mea, loquere mihi verbum solatiij intimi, quod auditui meo det gaudium & lætitiã. In necessitate mea ad te venio: Eia suscipe me vultu benigno. In hoc cognosceet seruus tuus, quia inuenit gratiam coram oculis tuis: si ei aliquid amicabile protuleris; si consolationem, quam à te expectat, non diu tardaues.

2. Veni